

Garbis Altınođlu: Hozat, Altun ve Öcalan

Posted on 17/01/2014

Demir Küçükaydın ve Ayhan Bilgen'e Bir Yanıt

(Genişletilmiş versiyon)

Demir, Bese Hozat'ın açıklaması üzerine başlayan tartışmada bir şey söylemek ya da yazmak yerine Ayhan Bilgen'in 12 Ocak tarihli "Nereye gidiyoruz, neyi tartışıyoruz?" başlıklı yazısına göndermede bulundu ve "Facebook'ta bu konuda görüşümü yazmıştım ve konuyla ilgili Ayhan Bilgen'in görüşünü benimsediğimi yazmıştım" dedi. Oysa o kısa bir süre önce, İsmail Beşikçi'yi hedef tahtasına oturtmaktan ve onun çok daha önemsiz hataları üzerine kapsamlı yorumlar yapmaktan ve "tersinden Kemalist" olarak nitelendirdiği Beşikçi'yi eleştirirken, ezen ulus (Türk) milliyetçiliği ile ezilen ulus (Kürt) milliyetçiliğini aynı kefeye koymaktan geri kalmamıştı. Burada, Türk milliyetçiliği kokusu saçan çok çarpıcı bir çifte standartla karşı karşıya olduğumuzu söylemek zorundayım.

Ayhan Bilgen'in bu konuya ilişkin görüşlerini benimsediğini söylemiş olduğuna göre; Demir'i, bu arkadaşın yazısında belirttiği görüşler üzerinden eleştirmek bir haksızlık olmayacaktır.

Öncelikle ve altını çizerek şunu belirteyim: Bese Hozat'ın, Rıza Altun tarafından da desteklenen ve A. Öcalan'ın ve diğer PKK/ KCK liderlerinin yaklaşımını yansıtan sözleri sadece Rum, Ermeni ve Yahudi halklarını hedef almıyor. (Bu arada Hozat ve Altun'a, Süryaniler'i neden bu denklemin dışında tuttuklarını da sorabiliriz.) Bunu öncelikle ve altını çizerek belirtiyorum; çünkü Hozat'ın sözlerini haklı olarak eleştiren bir dizi demokrat yazar,

konuya daha çok bu Müslüman-olmayan halkları savunma gibi son derece haklı, ama yetersiz bir açıdan yaklaştı. Yineliyorum: Bu sözler, içlerinde Kürt işçi ve emekçileri olmak üzere TÜM ANADOLU HALKLARINI hedef alıyor. Neden? Başka ulusları ezen bir ulus özgür olamayacağı için. Öcalan ve diğer PKK/ KCK liderleri Kürt halkı ve ulusal hareketine, Türk gericiğinin, en azından II. Abdülhamit ve İttihat ve Terakki'den bu yana sürdürdüğü Hristiyan-karşıtı politikasını, yani ezen Türk ulusunun politikasını dayattığı için. (Bu konudaki görüşlerim hakkında daha fazla bilgi edinmek isteyenler "Kürt ulusal hareketi ve geçmişle yüzleşmenin dayanılmaz ağırlığı" başlıklı yazıma şu linkten bakabilirler: <http://www.hayastaninfo.net/diger-yazarlar/4024-garbis-altinoglu-kuert-ulusal-hareketi-ve-gecmisle-yuezlesmenin-dayanilmaz-agirligi.html?start=5>)

Demir'in bu çıplak gerçeği anlamamasını tuhaf buluyorum. Özellikle kendisinin, Osmanlı-Türk gericiğinin Müslüman-olmayan halklara karşı uyguladığı gerici politikalara olan o övülesi duyarlılığı dikkate alındığında.

Ayhan Bilgen'in ileri sürdüğünün tersine olay asla, Bese Hozat'ın "bir cümlesine takılıp kilitlenmek" değildir. Öcalan yıllardır, gerici temelde ya da a la Alpaslan, Yavuz Sultan Selim, II. Abdülhamit, Mustafa Kemal bir Türk-Kürt bağlaşmasını savundu ve hala da savunuyor. Eğer bir tersinden Kemalizm, hatta tersinden Alpaslanizm, Selimizm, Abdülhamitizm varsa o da işte bu stratejik yönelimde yatmaktadır. İki örnek vereyim.

Öcalan'ın 15 Şubat 1999'da yakalanmasından sonra hazırladığı "Savunma" ve "Esasa İlişkin Savunma" adlı metinlerde ve diğer yazı ve açıklamalarında şimdi savunmakta olduğu görüşlere benzer görüşleri savunuyordu. O bu dönemde Kürt sorununun "çözülmesi"nin ardından, Türkiye'nin "bölgede lider bir ülke olarak hamle gücüne kavuşacağı"nı ve "Ortadoğu'da liderlik" konumuna yükseleceğini, "Orta Asya'dan Balkanlar ve Kafkaslara kadar etkili olma" olanağına kavuşacağını, "Devletin bütünlüğünü birliğini zorlamaktan, ona güç verme sürecine girilece"ğini ve "PKK'nin askerî savaş olanakları"nın "çözümle birlikte Türkiye'nin hizmetine girece"ğini vb. ileri sürüyordu.

Öcalan 4 yıl sonra, yani günümüzden 10 yıl kadar önce yaptığı bir açıklamada ise şöyle demişti: “Ben kendi modelime ‘Büyük Demokratik Çözüm’ diyorum. ABD ve AB’yi aşarak yükselme modeli diyorum. Türkiye aydınlarına şu çağrıyı yapmak istiyorum: 1071’de Alparslan Silvan’da Kürtlerle ilişkiyi nasıl düzenlediyse, 1516’da Yavuz -egemen temelde de olsa- nasıl Kürtlerle ilişki düzenlemişse, 1920’lerde Mustafa Kemal Kürtlerle nasıl ilişki düzenlemişse; günümüz için de Türk aydınları, Kürtlerle ilişkiyi bunlar gibi düşünmelidir. Başbakan’a da bir çağrı yapıyorum. Cem Uzan gibi Allah’sız demiyorum, Allah’ına ve peygamberine bağlıysan Kürt kardeşlerine doğru yaklaş diyorum. Genelkurmay’a da çağrı yapıyorum. Soruşturmada bir temsilcileri ‘sorunun çözümünü ABD, Avrupa’ya bırakmayalım, kendi aramızda halledelim’ demişti. Doğrudur. Ben de diyorum ki kendi aramızda halledelim. Genelkurmay’ı da buna çağırıyorum.” (Özgür Politika, 23-24 Ağustos 2003)

Dahası o, özü Türk büyük burjuvazisi ve devleti ile Kürt büyük burjuvazisi ve toprak ağaları arasında kurulması öngörülen böylesi bir bağlaşmanın Türkiye’nin Ortadoğu bölgesinde güç ve nüfuzunu arttırmaya olanak vereceğini ileri sürüyor. (Bu arada, tam bir reel politiker olan Öcalan’ın yıllardır ve o tarihte güçlü olan askeri kliği muhatap aldığını, o zamanlar AKP için “yeşil faşizm”, “yeşil faşist Türk eliti” nitelemesi yaptığını (1), askeri kliğin güç yitirdiği günümüz koşullarında AKP gericiliğini muhatap aldığını, yarın öbür gün AKP’nin iktidarı yitirmesi halinde güç kazanabilecek olan bir CHP’ne ya da yeniden askeri kliğe kur yapacağını anımsatmak isterim.)

Peki, Kürt halkının ve Anadolu halklarının gerçek çıkarları böyle bir politikayı ve böyle bir Türk-Kürt bağlaşmasını desteklemekte mi yatıyor? Onların gerçek çıkarı halkları, Osmanlı İmparatorluğu’nu yeniden canlandırma hayalleri kuran Türk gericiliğinin savaş arabasına koşmakta ve emperyal hayaller uğruna onların kanlarını dökmekte mi yatıyor? Elbette hayır. Kürt halkı da içinde olmak üzere Anadolu halklarının gerçek çıkarları, kaçınılmaz sonucu “demokrasi ve barış” değil “diktatörlük ve emperyal savaş” getirecek olan böylesi politikalara destek vermekte yatmıyor. Tutarlı demokratizm ve ulusal kurtuluşçuluk, ezen ve ezilen ulustan burjuvaların ve toprak ağalarının bağlaşmasını değil, ezen ve ezilen ulustan işçilerin ve diğer sömürülen emekçilerin bağlaşmasını gerektirir. Gerçek barış ve

demokrasinin yolu da işte buradan geçer.

Demir'in referans gösterdiği Ayhan Bilgen kaçamak ve belirsiz sözcüklerin arkasına saklanarak karşı karşıya bulunduğumuz bu temel sorunu görmezden geliyor. Dahası o, "Türkiye'de Ermeniler, Rumlar, Yahudiler büyük baskı ve zulme uğramışlardır" dedikten sonra şunu ekliyor:

"Buna karşı durmak, devletle kirli, karanlık ilişkiler içine girmiş çıkar örgütlenmelerini görmezlikten gelmeyi gerektirmez."

Bilgen, ne "... devletle kirli, karanlık ilişkiler içine girmiş çıkar örgütlenmelerinin" kimler olduğunu göstermeye kalkışıyor, ne de Ermeniler, Rumlar, Yahudiler'in herhangi bir paralel devlet aygıtı oluşturduklarını göstermeye. Eğer Türk devletiyle ve onun Özel harp dairesi ve JİTEM gibi güçleriyle içiçe gerici Rum, Ermeni, Yahudi lobisi varsa gösterebilir ve bunu hep birlikte sergileyelim ve lanetleyelim. Bir kişiyi, partiyi ya da çevreyi vb. suçlamaya kalktığınızda, bunun kanıtlarını ortaya koymak zorundasınız. Bunun tersini yapmak en temel ahlak kurallarını ve entelektüel dürüstlüğü ayaklar altına almak anlamına gelir. Söylenenleri doğrudan alıntılarla ve onar üzerinden bir değerlendirme yapmak yerine, bu gerici savları belirsiz, köşesiz anlatımlarla perdelemeye ve daha kabul edilebilir hale getirmeye çalışan Ayhan Bilgen'e ve onun üzerinden Demir'e, Hozat'ın ne dediğini bir kez daha anımsatayım:

"İsrail lobisi, yine milliyetçi Ermeni ve Rum lobileri paralel birer devlettir. Paralel devletlerin birbiriyle ortaklaştığı ciddi bir çıkar ilişkisi vardır. Paralel devletlerin resmi bir hukukları, anayasaları yoktur. Görünürde resmiyete kavuşmuş bir orduları da yoktur ama resmi olandan daha güçlü ve örgütlü bir güce sahiptirler. Özel harp dairesi ve JİTEM gibi güçler paralel devletin vurucu güçleridir, şimdi buna resmi kimlikli emniyet, polis ve yargı güçleri de eklenmiştir. Bunların bağlı kaldıkları hiçbir hukuk ve kural yoktur. Tüm savaş kurallarını kendileri belirleyip uyguluyorlar, kimseye de bir hesap vermiyorlar. Paralel

devletin korkunçluğu esas burada ortaya çıkıyor. Paralel devlet Gladyo devletidir, NATO destekli cemaatin ve lobilerin illegal devlet örgütlenmesidir.”

Dahası bu söylenenler, kurtuluşu bir “Türk-Kürt-İslam Sentezi”nde gören Öcalan’ın daha önce, yani 23 Şubat 2013’de BDP heyetiyle yaptığı görüşmede şu söyledikleriyle tam bir uyum içindedir:

“Türkiye’de 3 koldan paralel devlet çalışması var. Bu ilişkileri sabote edilmeye başladı. Sıradan lobiler değil. ABD’de Yahudi, Ermeni ve Rum lobileri stratejik ve taktik müdahale ediyorlar. Her 3’ü de Anadolu çıkışlıdır. Sözde bir hükümet var, sözde bir parlamento var. CHP ve MHP paralel devletin izdüşümleridir, basit aletleridir; AKP’ye de, medya ve iş adamlarına da sızmışlar. Sadece MİT kalmış, hedeflenen bizim geliştirdiğimiz diyalogdur. MİT Müsteşarı düşürülmek isteniyor.” Öcalan aynı görüşmede şunları da söylemişti:

“Anadolu İslamlaştıktan sonra, bin yıllık bir Hıristiyanlık öfkesi var. Rum, Ermeni, Yahudi, Anadolu’da hak iddia eder. Laiklik, milliyetçilik kisvesinde elde ettiklerini kaybetmek istemiyorlar...

Kürtler kendilerine yer arıyorlar. Kürtlerin devletten dışlanmaları son yüzyıldır. “Abdülhamit bile onlara yer verdi. Mustafa Kemal de başta yer verdi. Devreye giren İsrail lobisi, Ermeni ve Rumlar, ‘Kürtler ne kadar dışlanırsa o kadar başarılı oluruz’ diyorlar. Bu paralel devlettir. Bin yıllık bir gelenektir.” (“İşte Öcalan ve BDP heyetinin görüşme tutanakları”, Sol Portal, 28 Şubat 2013)

Bir kafakarışıklığına yol açmamak için şunu da belirteyim: ABD ile stratejik bir bağlaşma içinde olan bir kaç devletten biri olan İsrail’in Türk burjuva devlet aygıtı üzerinde önemli bir etkisi, onun içinde önemli bağlantıları olduğu tahmin edilebilir. Elimde somut kanıtlar olmadığı için bu konuda ihtiyatlı bir biçimde konuşmayı ve “tahmin edilebilir” demeyi yeğliyorum. Ancak sık sık yapıldığı gibi, İsrail devletinin ve ABD ve Batı Avrupa

ülkelerindeki Siyonist lobilerin gücü ve nüfuzundan yola çıkarak bir bütün olarak Yahudi halkını hedef tahtasına oturtan anti-Semitik söylem tutturulması kabul edilemez. Devam edelim,

Ayhan Bilgen şunu da söylüyor: “Paralel devlet tartışması nasıl azınlık lobileri ile kıyaslanamaz ise, ‘Ermeni lobisi’ ifadesi de, ‘Ermeni dölü’ söylemi ile kıyaslanamaz.” Bu da tamamen yanlış. Herhalde Ermeni kavramıyla “Özel harp dairesi ve JİTEM gibi güçler paralel devletin vurucu güçleri” kavramını yanyana getirmek ve bu ikisini ilişkilendirmeye kalkışmak, Ermeni halkına ve aydınlarına “Ermeni dölü” diyerek hakaret etmekten çok daha ağır bir suçlamadır.

Ayhan Bilgen’in ve Demir’in; Hozat’ın, Altun’un ve Öcalan’ın bu söylediklerine, yani Türk devletinin içinde - Özel harp dairesi ve JİTEM gibi güçlerle içiçe olan -paralel Rum, Ermeni, Yahudi devletleri bulunduğu gerçekten inanıp inanmadıklarını bilemiyorum. Onlar bu söylenenlere ya inanıyorlar ya da PKK/ KCK ile dostluk ilişkilerini bozmamak için herhangi bir eleştirel tavır almaktan kaçınıyor, Öcalan ve diğerlerinin her söylediklerinde bir keramet arıyor ve buluyorlar. Her iki seçeneğin de diğerinden beter olduğunu söyleyebilirim. Aslında, PKK/ KCK liderlerinin bu tümcelerde dile getirdikleri “düşünceler”i sergilemeye kalkışmak bile abes olmalıydı. Ama Türkiye’de son on yıllarda yaşanan ideolojik gerileme ve çürüme o boyuttadır ki, insan karşısındakilere bu söylenenlerin ancak Osmanlı-Türk gericilerinin ağzından çıkabilecek sözler olduğunu anımsatmak zorunda kalıyor. Bu durumda, biricik devrimci dünya görüşü olan Marksizm-Leninizmin ABC’sini yeniden ve yeniden dile getirmekten ve Allah’ın bu arkadaşlara akıl fikir ihsan eylesinini dilemekten başka bir şey gelmiyor elimden.

Şunu da ekleyeyim: Bu yaşananlar, HDP/ HDK’nin neden etkisizleşmeye, çökmeye ve dağılmaya mahkum bir yapı olduğunu ve PKK/ KCK’nın bir uzantısı olmaktan başka bir seçeneği olmadığına göre, herhangi bir devrimci rol oynama kapasitesine asla sahip olmadığını bir kez daha göstermiş bulunuyor. Bu konudaki görüşlerimi 29-31 Ekim 2013

tarih ve “Tutsak PKK, Rehine HDP” başlıklı yazımda HDP/ HDK içindeki Türkiyeli devrimci grup, çevre ve bireyler için şöyle demiştim:

“1514’te, 1919-22’de, hatta 1915-16’da yaşanmış olan türden bir gerici Türk-Kürt bağlaşmasını bugüne taşımak isteyen PKK/ KCK, kendi içinde tutarlıdır. Ama, Kürt ulusal hareketiyle biraya gelerek Türkiye’yi, Kürdistan’ı ve Ortadoğu’yu demokratikleştirmeyi, bu bölgelerde barışı sağlamayı amaçladığını ileri süren Türkiyeli devrimci grup, çevre ve bireyler ne ölçüde tutarlı acaba? Yoksa onlar bir serapın mı peşindeler ve sadece kendilerini ve izleyicilerini mi aldatıyorlar?” Bu yazıma şu linkten erişilebilir:

http://www.gelawej.net/index.php?option=com_content&view=article&id=12951:-tutsak-pk-k-rehine-hdp-&catid=226:garbis-altnolu&Itemid=70

17 Aralık’tan bu yana, AKP iktidarının giderek daha gerici, daha anti-demokratik ve daha despotik hale geldiği, Kürt halkının hemen hemen hiçbir demokratik talebini karşılamadığı, Rojawa direnişini ezmek için Suriye’deki İslami-faşist çetelere yardım etmeye devam ettiği, ülkenin Batısında iktidarı tümüyle kendi elinde toplamaya ve belki de bir sıkıyönetime gitmeyi kurduğu koşullarda yaşıyoruz. Bu koşullarda HDP/ HDK içindeki Türkiyeli devrimci grup, çevre ve bireylerin, bir yandan HDP/ HDK’nin kamuoyuna açıklanmış olan hedeflerine erişmek için çaba göstermesi (2), bir yandan da Türk burjuva devletiyle uzlaşmayı hedefleyen PKK/ KCK ile uyumlu bir çizgi izlemesi olanaksızdır.

DİPNOTLAR

(1) Öcalan, “Kürt Sorunu ve Demokratik Ulus Çözümü” adlı savunmasında cumhuriyet tarihi üzerine bazı değerlendirmeler yaparken şunları söylemişti:

“ABD Başkanı G. W. Bush döneminde BOP’un gündeme girmesi, Afganistan ve Irak işgalleri Türkiye’deki ılımlı İslam projesini yeni bir alternatif haline getirdi. Beyaz Türk faşizmi laikçi ve eskimiş yapısı nedeniyle kitlelerden tecrit olmuştu. Ayrıca içe kapanmacıydı. Küresel

kapitalizme pek açık değildi. Karşısında ciddi bir sosyalist ve demokratik hareket olmadığı için, ABD ırkçı faşizme pek ihtiyaç duymuyordu. Daha da önemlisi, Kürdistan genelinde olduğu gibi Türk egemenliğindeki Kürdistan'da da büyük gelişme sağlamış olan Kürt Demokratik Özgürlük Hareketi gelişimini sürdürüyordu. Dolayısıyla beyaz ve ırkçı tonlardaki faşist ideolojilerin tecrit olmuş durumu göz önüne getirildiğinde, bir yeşil faşist Türk elitine ihtiyaç duyulduğu kendiliğinden anlaşılır.”

“Diğer iki kanat faşizminin ordu içinde ve CHP ile MHP başta olmak üzere siyasi partilerdeki temsilcileri içindeki bu iktidar kaymasına şiddetle karşı çıktılar. 2001'den 2007'ye kadar dört darbe denemesine giriştiler. Fakat ABD ve AB desteğinden yoksun olmaları başarılı olmalarına imkân tanımadı. Ayrıca AKP'nin aşırı küresel finans sermaye yandaşlığı tek seçenek olmasını, hatta tek partili iktidar olarak kalmasını pekiştirdi. AKP'nin iktidara gelmesi, devlette yeni hegemonik dönemi ifade eder. Cumhuriyet'in seksen yıllık Beyaz Türk hegemonyası, yerini yavaş yavaş ve sancılı şekilde Cumhuriyet'in ılımlı İslamcı geçinen Yeşil Türk faşizmine bıraktı. Şüphesiz bu durum devletin tümüyle fethedildiği anlamına gelmez, fakat o yola girilmiştir. Ankara merkezli Beyaz Türk faşizmi yerine, Konya-Kayseri merkezli Yeşil Türk faşizmi yavaş yavaş fakat emin adımlarla Cumhuriyet'in yeni hegemonik gücü olma yolundadır. Cumhuriyet'in 100. yılı olacak 2023 yılının bu hegemonya altında karşılanması daha şimdiden açıkça planlanmaktadır.” Öcalan, bu “yeşil faşist Türk eliti”nin Siyonizmle ilişkisi konusunda ise şunları belirtiyordu: “Yeni hegemonik gücün ılımlı İslamî yapısı ve benzer İslami güçler ve iktidarlarla ilişkisinin İsrail Siyonizm'yle çelişkiye yol açması kaçınılmazdı. Fakat bu durum AKP'nin Yahudi sermayesi ve diğer ideolojik aygıtlarıyla bağının olmadığını göstermez. Tersine AKP, Yahudi sermayesinin Siyonist olmayan evrenselci-küreselci finans kanadıyla ve evrenselci Karaim Yahudi ideolojisiyle en sıkı bağlara sahiptir; daha doğrusu, Siyonist kanat yerine bu kanadın daha güçlü biçimde ikame edilmesidir. AKP herhangi bir beyaz ve ırkçı Türk partisinden çok daha fazla evrenselci Yahudi sermayesi ve ideolojik aygıtının Anadolu'daki, Türkiye Cumhuriyeti'ndeki temsilcisi, acentesi konumundadır.” (“Öcalan: Konya-Kayseri Merkezli Yeşil Türkçü Faşist Hegemonya Dönemi.”, Lekolin, 30 Ocak 2013)

(2) HDK'nin 12-13 Mayıs 2012'de toplanan 1. Genel Kurulunun Sonuç Bildirgesinde örgütün hedefleri şöyle tanımlanmıştı:

“HDK 1. Genel Kurulu, cemaatler ve sermaye sahiplerinin bir koalisyonu olan AKP Hükümeti'nin, sosyal hakların budanmasından, özgürlüklerin ayaklar altına alınmasından; polis şiddetinden, cezaevlerindeki zulümden doğrudan doğruya sorumlu olduğunu saptayarak mızrağın sivri ucunu AKP iktidarına yöneltmenin bugünkü siyasetinin hakim yaklaşımını oluşturduğunu, tüm sömürü ve baskının, mevcut statükonun savunucusu ve sürdürücüsü güçlere karşı mücadeleyi bir kez daha vurguladı. Toplumsal muhalefet güçlerinin de, AKP'nin iç çelişkileriyle oyalanmadan, ancak bu iktidara karşı açık ve dolaysız siyasal ve toplumsal mücadele yürüterek güçlenebileceğine dikkat çekti.”

17 Ocak 2014

Kaynak: gelawej.net

Diğer Yazıları: <https://tarihvetoplumlar.com/garbis-altinoglu/>